

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Věrou Pazderovou, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **L. B.**
nar. X, státní příslušnost Moldavská republika
posledně pobytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 18. 9. 2023, č. j. CPR-25189-6/ČJ-2023-930310-V242,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, (dále jen „krajské ředitelství“) v rámci hlídkové činnosti dne 27. 2. 2023 zadržela žalobce, neboť neuposlechl její výzvy. V rámci lustrace v dostupných evidencích bylo zjištěno, že žalobci byl vydán výjezdní příkaz, na základě kterého měl vycestovat nejpozději dne 27. 1. 2022, a že jeho kasační

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

stížnost ve věci mezinárodní ochrany Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost (usnesení nabylo právní moci dne 7. 1. 2022).

2. Krajské ředitelství uložilo žalobci rozhodnutím ze dne 27. 2. 2023 správní vyhoštění a dobu zákazu vstupu na území členských států EU stanovilo na 12 měsíců.
3. Žalovaná zmíněné rozhodnutí zrušila rozhodnutím ze dne 18. 4. 2023 a vrátila věc krajskému ředitelství k dalšímu řízení. Krajské ředitelství si podle žalované mělo vyžádat závazné stanovisko podle § 120a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), protože žalobce, byť pochází z bezpečné země, uvedl v rámci pohovoru, že mu bylo vyhrožováno „likvidačí“ z důvodu zapojení do politické činnosti. Krajské ředitelství však na toto tvrzení žalobce nijak nereagovalo, nezjistilo tedy skutečný stav věci.
4. V dalším ředitelství si krajské ředitelství vyžádalo závazné stanovisko Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“). Ministerstvo v závazném stanovisku ze dne 16. 5. 2023 konstatovalo, že vycestování žalobce do Moldavska je možné. Poukázalo zejména na žalobcovu neúspěšnou žádost o mezinárodní ochranu, což následně potvrdily i správní soudy. Po porovnání výpovědi žalobce učiněné v průběhu správního řízení s informacemi o jeho zemi původu ministerstvo dospělo k závěru, že žalobci v Moldavsku nehrozí skutečné nebezpečí ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců.
5. Dne 4. 6. 2023 krajské ředitelství rozhodnutím č. j. KRPS-54089-29/ČJ-2023-010023-SV uložilo žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců a stanovilo dobu zákazu vstupu v délce 12 měsíců. Ve výroku rovněž konstatovalo, že podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 téhož zákona.
6. Krajské ředitelství především konstatovalo, že žalobce nevycestoval v době uvedené ve výjezdním příkazu, který mu byl vydán s platností od 13. 1. 2022 do 27. 1. 2022, a nadále pobýval na území ČR neoprávněně. Nepřiměřený zásah do žalobcova soukromého a rodinného života ve smyslu § 119a odst. 2 ve spojení s § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců krajské ředitelství neshledalo. Žalobce není rodinným příslušníkem občana EU a v ČR nežijí žádné osoby, které by bylo možné zahrnout pod žalobcovy osobní vazby. Žalobce je v produktivním věku a bez zdravotních komplikací. Žalobce se má v domovském státě kam vrátit, přičemž Moldavsko je Českou republikou považováno za bezpečnou zemi. Na území ČR přitom pobýval neoprávněně déle než rok, přičemž krajské ředitelství nezjistilo okolnosti, které by toto protiprávní jednání převážily.
7. Dále krajské ředitelství shrnulo obsah závazného stanoviska ministerstva a poukázalo na skutečnost, že zamítnutí žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu bylo potvrzeno správními soudy. Vycestování žalobce do země původu je tedy možné.
8. Žalovaná odvolání žalobce zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím. Konstatovala, že vytčené jednání (neoprávněný pobyt od 28. 1. 2022 do 27. 2. 2023) bylo správně kvalifikováno, neboť naplňuje důvod pro vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců. Krajské ředitelství rovněž řádně zjistilo, že nejsou dány důvody pro aplikaci § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Pro posouzení případných důvodů znemožňujících vycestování bylo vyžádáno závazné stanovisko ministerstva, které posoudilo žalobcem tvrzené obavy na podkladě informací o zemi původu. Žalovaná si vyžádala rozhodnutí (správní i soudní) týkající se žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu,

z nichž zjistila, že žalobcem nyní tvrzené důvody jsou totožné jako důvody, o které opíral svou žádost o mezinárodní ochranu. Byť je v případě řízení o mezinárodní ochraně posuzováno odlišné hledisko obav, ministerstvo ani v závazném stanovisku neshledalo skutečné nebezpečí v případě žalobcova návratu. Krom toho, Moldavsko je podle vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považováno za bezpečnou zemi původu.

9. Dále žalovaná konstatovala, že tvrzení žalobce v odvolání, podle kterého měl do ČR přicestovat, aby požádal o mezinárodní ochranu, není pravdivé, neboť žalobce dříve uvedl, že přicestoval, aby navštívil kamarády, a teprve v průběhu pobytu v ČR, kdy mu končil oprávněný pobyt na základě bezvízového styku, požádal o mezinárodní ochranu. Z Moldavska tedy nebyl nucen uprchnout. Důvody znemožňující vycestování žalovaná neshledala. Žalobce měl v průběhu správního řízení možnost uvést informace vztahující se k tvrzené hrozbě, omezil se však pouze na nepodložené tvrzení. Z tvrzení žalobce rovněž vyplývá, že se v zemi původu nepokusil využít dostupné prostředky ochrany. V této souvislosti neobstojí kusé tvrzení o zkorumpovanosti moldavských státních orgánů. Moldavsko je v současné době kandidátskou zemí na vstup do Evropské unie. Pokud jsou tvrzení cizince neurčitá a nedůvěryhodná, nelze přepokládat, že závazné stanovisko shledá existenci důvodů znemožňujících vycestování.
10. Tvrzení žalobce, že se nemá v Moldavsku, kam vrátit, žalovaná považovala za nepravdivé, neboť žalobce v průběhu správního řízení sdělil adresu trvalého pobytu v Moldavsku a uvedl také, že si tam bude přebírat poštu. Překážku vycestování podle žalované nepředstavuje ani v odvolání tvrzené zvýšené nebezpečí spojené se skutečností, že žalobce má rovněž ruské občanství. Přestože žalobci ruské občanství patrně zůstalo s ohledem na skutečnost, že se narodil v Kyrgyzské republice, v rámci nynějšího řízení ani v řízení o mezinárodní ochraně se ruského občanství nedovolával a nehlásil se k němu. Veškerá jeho tvrzení byla soustředěna na Moldavsko.
11. Žalovaná uzavřela, že Česká republika musí respektovat zásadu non-refoulement, a tedy závazky vyplývající z čl. 2 a čl. 3 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách (dále jen „Úmluva“), v případě žalobce však nebyly zjištěny důvody, které by znemožňovaly jeho vycestování z hlediska zmíněné zásady. Krajské ředitelství podle žalované rovněž dostatečně posoudilo případný zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by o takovém zásahu svědčily.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

12. Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žaloba byla postoupena zdejšímu soudu usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2023, č. j. 21 A 33/2023-9.
13. Jako žalobní bod I žalobce uvedl „nedostatečně zjištěný stav věci – nepřezkoumatelnost“.
14. Druhý žalobní bod žalobce označil jako „nezákonnost rozhodnutí – rozpor se zásadou non-refoulement“. K tomu uvedl, že závazné stanovisko podle něj nevychází z reálného stavu věci. Státy, které přistoupily k Úmluvě, tedy i ČR, musí respektovat zásadu non-refoulement v jejím „evropském“ pojetí (vycházejícím z judikatury Evropského soudu pro lidská práva k čl. 2 a 3 Úmluvy) i z poněkud odlišného pojetí čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků (dále jen „Ženevská úmluva“).

15. Česká právní úprava v § 120a zákona o pobytu cizinců při posouzení bezpečné země přebírá institut společného evropského azylového systému, který je restriktivní. Žalovaná vykládá zásadu non-refoulement restriktivně ve vztahu k hrozbě porušení čl. 3 Úmluvy. Takový výklad je v neprospěch cizinců. Článek 4 odst. 2 a 3 směrnice umožňuje členským státům použití unijní regulace z oblasti azylu pouze ve prospěch cizince. Je tedy otázkou, zda postup podle čl. 120a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců unijní právo nezapovídá. Pro naplnění pojmu skutečné nebezpečí ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců hraje roli nejen zákaz špatného zacházení podle čl. 3 Úmluvy (čl. 4 a 19 odst. 2 Listiny základních práv EU), ale i právo na život ve smyslu čl. 2 odst. 1 Listiny (*pozn. soudu*: patrně myšleno Úmluvy), který chrání právo na život obecně. Evropský soud pro lidská práva pracuje na poli pozitivních závazků plynoucích z práva na život širěji vůči možným porušením práva na života jako celku. Žalobce v této souvislosti odkázal na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2022, č. j. 41 A 35/2021-27, kterým byla položena předběžná otázka Soudními dvory.
16. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na napadená rozhodnutí a správní spis. Dodala, že námitkami nedostatečně zjištěného stavu věci i nezákonnosti z důvodu tvrzených obav z návratu do vlasti se dostatečně zabývala. K odkazu na usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 41 A 35/2021-27 žalovaná konstatovala, že ve zmíněné věci bylo posuzováno, zda existuje povinnost vyžádat si v řízení o správním vyhoštění závazné stanovisko ministerstva k možnosti vycestování cizince pocházejícího z bezpečné země, který neuvedl skutečnosti o hrozbě nebezpečí ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců. V nynějším řízení však žalobce obavu z návratu tvrdil, a proto bylo vyžádáno závazné stanovisko, na jehož základě pak bylo konstatováno, že vycestování žalobce je možné.

III. Posouzení žaloby soudem

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo zástupkyni žalobce doručeno dne 18. 9. 2023, žaloba byla podána k Městskému soudu v Praze dne 29. 9. 2023), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť byly splněny podmínky § 51 s. ř. s.
18. Žaloba není důvodná.
19. Soud předně podotýká, že správní soudnictví je ovládáno mimo jiné zásadou dispoziční. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti). Žalobní bod je proto způsobilý projednání v té míře obecnosti, v níž je formulován. Míra precizace žalobních bodů pak do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod (byť i vyhovující) obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, body 31 a 32).
20. Dále je třeba připomenout, že krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, které nebyly žalobcem výslovně namítány, pouze pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS).

21. Od kogentních procesních pravidel je sice soud povinen v určitých případech ustoupit, ale tak tomu bude pouze tehdy, pokud by žalobci skutečně hrozilo porušení mezinárodních závazků vyplývajících z čl. 2 a 3 Úmluvy nebo čl. 33 Ženevské úmluvy. Takové nebezpečí soud v případě žalobce neshledal, jak bude vysvětleno níže.
22. Žalobce v žalobě uvedl prosté konstatování „nedostatečně zjištěný stav věci – nepřezkoumatelnost“. Takové tvrzení nesplňuje požadavky na řádně uplatněný bod (srov. výše zmíněný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78). Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ani jiné vady ve smyslu § 76 s. ř. s., které by bránily přezkumu žalobních bodů, soud v nyní posuzované věci neshledal.
23. Žalobcova argumentace se zaměřuje na právní polemiku k výkladu zásady non-refoulement, která podle žalobce má zahrnovat nejen zákaz navrácení v případě hrozby porušení čl. 3 Úmluvy, ale i v případě hrozby porušení čl. 2 Úmluvy, příp. čl. 33 Ženevské úmluvy.
24. Soud předně konstatuje, že žalobce svou argumentaci nenavázal na žádné konkrétní skutkové okolnosti. Z jeho tvrzení nevyplývá, na základě čeho má za to, že by mělo dojít k porušení čl. 2 Úmluvy nebo čl. 33 Ženevské úmluvy.
25. V této souvislosti je třeba ve shodě se správními orgány poukázat především na skutečnost, že správní soudy se již zabývaly žalobcovou žádostí o mezinárodní ochranu, přičemž jak zdejší soud v rozsudku ze dne 19. 8. 2021, č. j. 45 Az 5/2021-41, tak Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 5. 1. 2022, č. j. 6 Azs 308/2021-22, potvrdily, že žalobcova žádost o mezinárodní ochranu byla zjevně nedůvodná.
26. V řízení o mezinárodní ochraně žalobce spojoval své problémy s tím, že zná kompromitující informace o předsedovi strany Naše strana U. Tyto informace se měl dozvědět díky tomu, že od roku 2016 pracoval jako řidič náčelníka ochranky uvedeného politika. S touto prací měl skončit v roce 2018. Ministerstvo z informací o zemi původu zjistilo, že R. U. v roce 2016 uprchl z Moldavska, protože byl na něj vydán zatykač. Podle ministerstva proto bylo nevěrohodné tvrzení, podle kterého žalobce pracoval v Moldavsku jako řidič náčelníka ochranky tohoto politika ještě v roce 2017 nebo 2018. R. U. v té době totiž v Moldavsku nebyl. Dále ministerstvo poukázalo na to, že Igor Dodonov, s nímž žalobce rovněž spojoval své problémy, již od listopadu 2020 není prezidentem. Ministerstvo dodalo, že se žalobce navíc kvůli tvrzeným problémům neobrátil na státní orgány, a nevyužil tak ochrany v zemi původu.
27. Zdejší soud v rozsudku č. j. 45 Az 5/2021-41 neshledal žádné pochybení v rozhodnutí ministerstva, které na základě výše zmíněných skutečností shledalo, že žalobcova žádost je zjevně nedůvodná. Nejvyšší správní soud následně odmítl kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost, přičemž dodal, že žalobce nově tvrdil, že byl řidičem přímo R. U., což se rozchází s jeho dřívějším tvrzením, že pracoval jako řidič náčelníka ochranky uvedeného politika. Zároveň zdůraznil, že rozpory ve skutkových tvrzeních žalobce nemají žádnou souvislost s tím, že nebyl v řízení zastoupen advokátem; zdrojem svého „azylového příběhu“ je sám žadatel o mezinárodní ochranu, pro věrohodnou pravdivou formulaci svých skutkových tvrzení žádné expertní znalosti o hmotném a procesním právu České republiky žadatel nepotřebuje.
28. V rámci pohovoru v řízení o správním vyhoštění žalobce uvedl, že je mu v Moldavsku vyhrožováno kvůli zapojení do politické činnosti, zúčastnil se protestu proti současné prezidentce a byl v opozičním hnutí, které mělo svého protikandidáta. Dále uvedl, že osobní ochránce jejich kandidáta začal žalobci vyhrožovat, že ví příliš mnoho o činnosti celého

hnutí a o některých operacích, které byly nelegální. Začalo se to podle žalobce dít po neúspěšných volbách jejich kandidáta.

29. Po porovnání výpovědi žalobce v řízení o mezinárodní ochraně a v řízení o správním vyhoštění, je zřejmé, že žalobce své tvrzené obavy spojuje částečně shodně s činností politické strany (patrně strany Naše strana, jak žalobce uvedl v řízení o mezinárodní ochraně) a s tím, že má znát o této straně kompromitující informace. V řízení o správním vyhoštění však nově tvrdí, že mu měl vyhrožovat osobní ochránce kandidáta jejich strany, přičemž v řízení o mezinárodní ochraně tvrdil, že byl řidičem náčelníka ochranky uvedeného politika a v řízení před soudem pak, že byl řidičem uvedeného politika. Nově nyní také tvrdí, že se zúčastnil protestu proti současné prezidentce, přičemž v řízení o mezinárodní ochraně spojoval své obavy s bývalým prezidentem Dodonovem. Tyto nesrovnalosti ještě prohlubují závěr o nevěrohodnosti žalobcových tvrzení, který byl shledán již v řízení o mezinárodní ochraně.
30. Vzhledem k tomu, že žalobce své nyní tvrzené obavy spojoval s obdobným příběhem (jehož kontury nyní částečně pozměnil) správní orgány nepochybily, pokud vycházely ze závěrů (včetně závěru o nevěrohodnosti žalobcových tvrzení), k nimž v řízení o mezinárodní ochraně dospělo ministerstvo a následně správní soudy.
31. Z tohoto důvodu je pak nepochybné, že nemohou být důvodné námitky žalobce o hrozbě porušení čl. 2 či 3 Úmluvy ani čl. 33 Ženevské úmluvy. Posouzení hrozby porušení zmíněných ustanovení vychází vždy z konkrétních skutkových okolností, které cizinec tvrdí. V tomto případě již žalobcův příběh (tvrzený v řízení o mezinárodní ochraně) byl posouzen zdejším soudem i Nejvyšším správním soudem, přičemž nově tvrzené skutečnosti neodůvodňovaly nové podrobné posouzení, ale naopak prohloubily závěr o nevěrohodnosti žalobcových tvrzení.
32. Správní orgány rovněž nevycházely pouze ze skutečnosti, že ČR považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu, ale vycházely především ze závazného stanoviska, které posoudilo žalobcova tvrzení ve světle informací o zemi původu, a dále i z rozhodnutí o mezinárodní ochraně, včetně navazujících rozhodnutí správních soudů. Správní orgány tedy provedly dostatečně individualizované posouzení.
33. Z tohoto důvodu nejsou pro nyní posuzovanou věc relevantní pochyby vyjádřené Krajský soudem v Brně v usnesení č. j. 41 A 35/2021-27 vztahující se k aplikaci institutu bezpečné země původu v řízení o správním vyhoštění. Pro úplnost lze dodat, že Soudní dvůr již o předběžné otázce položené krajským soudem v Brně rozhodl rozsudkem ze dne 9. 11. 2023, C-257/22, DD, avšak z tohoto rozsudku nevyplývají žádné pro nyní posuzovanou věc relevantní skutečnosti. Soudní dvůr totiž neodpověděl na otázku položenou v předkládacím usnesení, ale rozhodl, že unijní právo „brání vydání rozhodnutí o navrácení na základě čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/115 vůči státnímu příslušníkovi třetí země poté, co podal žádost o mezinárodní ochranu, avšak před tím, než bylo o této žádosti rozhodnuto v prvním stupni, a to bez ohledu na dobu pobytu, které se týká uvedené rozhodnutí o navrácení“. V nyní posuzované věci však proběhlo celé řízení o mezinárodní ochraně včetně soudního přezkumu ještě předtím, než bylo zahájeno řízení o vyhoštění.

IV. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

34. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. prosince 2023

Mgr. Věra Pazderová, LL.M., M.A., v. r.
soudkyně